

Z Esenského Evanjelia Mieru,
kniha 4:
Učenie Vyvoleného –
Sedemnásobný mier

„Pretože najsilnejší
z anjelov
Nebeského Otca,
anjel Práce,
žehná každému,
kto pracuje spôsobom
pre neho najlepším,
pretože potom nebude poznať
ani núdzu ani nadbytok.
Veru, je hojnosť
pre všetkých ľudí
v kráľovstve
Pozemskej Matky
a Nebeského Otca,
keď každý človek pracuje
na svojich dielach, pretože
keď sa človek vyhyba svojej
práci, potom ju musí
urobiť niekto iný, lebo
všetky veci, ktoré dostávame
v kráľovstvách
Neba a Zeme,
sú za cenu práce.“
„Bratia Svetla
vždy žili tam,
kde sa tešili anjeli
Pozemskej Matky:
blízko riek, stromov,
blízko kvetov,
blízko spevu vtákov,
tam, kde slnko a dážď
môžu objímať telo,
ktoré je chrámom ducha.
Nemusíme ani konať
podľa nariadení
vládcov, ani ich
nemusíme schvaľovať,
lebo našim zákonom je
Zákon Nebeského Otca
a Pozemskej Matky.
Ani im
neodporujeme,
pretože nikto nevládne inak,
než z vôle Božej.
Radšej sa snažíme

žiť podľa
Svätého Zákona
a vždy posilniť to,
čo je dobré,
vo všetkých veciach.
Potom bude kráľovstvo
temnoty premenené
na kráľovstvo svetla,
pretože tam, kde je svetlo,
ako by tam ešte mohla
zostať temnota?“
„Takto
sa preto modlite
k vášmu Nebeskému Otcovi,
keď je poludňajšie slnko
vysoko: ‚Otče náš,
ktorý si na Nebesiach, zošli
na všetkých Synov Človeka
svojho anjela Mieru
a zošli celému ľudstvu
anjela Práce,
aby by sme, majúc sväté
úlohy, nemali žiadať
o žiadne iné požehnanie.‘“
„Potom má Syn Človeka
hľadať mier
s vedomosťami
minulých vekov.
Pretože v pravde vám
hovorím, vo Svätých
Zvitkoch je poklad
tisíckrát väčší,
než je ktorýkoľvek klenot
a zlato v najbohatších
kráľovstvách,
a sú cennejšie,
pretože bezpochyby
obsahujú Bohom odhalenú
múdrosť
Synom Svetla,
dokonca aj tradície,
ktoré k nám prišli
cez Enocha
a pred ním
na nekonečnej ceste
do minulosti,
učenia
Velikánov.
A toto je naše
dedičstvo,

tak ako syn dedí
všetok majetok
svojho otca,
keď sa preukáže
ako hodný
požehnania svojho otca.
Veru,
štúdiom učení
odvekej múdrosti
spoznávame Boha,
pretože vám v pravde
hovorím, že Velikáni videli
Boha tvárou v tvár.
Dokonca keď aj čítate
Sväté Zvitky,
dotýkame sa
Božích nôh.“
„A keď raz uvidíme
očami múdrosti
a budeme počuť ušami
porozumenia,
odveké pravdy
Svätých Zvitkov,
potom musíme ísť
medzi Synov Človeka
a učiť ich,
pretože ak žiarlivo ukrývame
sväté poznanie,
predstierajúc, že patrí
iba nám, potom sme ako ten,
kto hľadá prameň
vysoko v horách
a radšej, ako by ho nechal
prítiecť do údolia,
aby uhasil smäd
človeka a zvierat'a,
tak ho ukryje
pod skaly a hlinu
čím okradne o vodu
aj sám seba.
Chodte medzi
Synov Človeka a povedzte
im o Svätom Zákone,
aby tak mohli zachrániť
sami seba a vstúpiť
do nebeských kráľovstiev.
Ale hovorte im slovami,
ktorým môžu rozumieť,
podobenstvami z prírody,
ktoré prehovárajú k srdcu,

pretože skutok musí najskôr
žiť ako túžba
v prebudenom srdci.“
„Takto
sa preto modlite
k vášmu Nebeskému Otcovi,
keď je poludňajšie slnko
vysoko: ,Otče náš,
ktorý si na Nebesiach, zošli
na všetkých Synov Človeka
svojho anjela Mieru
a zošli nášmu poznaniu
anjela Múdrosti,
aby sme mohli kráčať po
cestách Velikánov,
ktorí uvideli
tvár Boha.““
„Potom má Syn Človeka
hľadať mier
s kráľovstvom svojej
Pozemskej Matky,
pretože nikto nemôže žiť
dlho ani šťastne,
len ten, kto ctí
svoju Pozemskú Matku
a jej zákony.
Pretože váš dych
je jej dychom,
vaša krv je jej krvou,
vaše kosti sú jej kosťami,
vaše mäso je jej mäsom,
vaše vnútornosti sú jej
vnútornosťami, vaše oči a uši
sú jej očami a ušami.“
„V pravde vám hovorím,
ste jedno so svojou
Pozemskou Matkou,
ona je vo vás
a vy v nej.
Z nej ste boli zrodení,
na nej žijete,
a k nej sa znovu
navrátite.
Je to krv našej
Pozemskej Matky,
ktorá padá z oblakov
a tečie v riekach,
je to dych našej
Pozemskej matky,
ktorý šumí v listoch

stromov a fúka
v mocnom vetre
z hôr.
Sladké a dobré
je mäso
našej Pozemskej Matky
v ovocí stromov,
silné a pevné
sú kosti
našej Pozemskej Matky
v obrovských skalách
a kameňoch, ktoré stoja ako
stráž minulých čias.
Veru, my sme jedno s našou
Pozemskou Matkou
a ten, ktorý lipne k
zákonom svojej Matky,
k nemu bude lipnúť
aj jeho Matka.“
„Ale príde deň,
keď Syn Človeka
odvráti tvár od svojej
Pozemskej Matky
a zradí ju, dokonca poprie
svoju Pozemskú matku
a svoje dedičné právo.
Potom ju predá
do otroctva a jej mäso
bude spustošené,
jej krv znečistená
a jej dych plný dymu.
On prinesie
oheň smrti do všetkých
častí jej kráľovstva
a jeho hlad zhltnie
všetky jej dary
a na ich mieste zanechá
len púšť.“
„Všetky tieto veci
vykoná z nevedomosti
Zákona a ako
muž zomierajúci pomaly
nedokáže zacítiť
vlastný zápach,
tak bude aj Syn Človeka
slepý k pravde:
tak, ako on plieni,
pustoší a ničí
svoju Pozemskú Matku,
tak plieni,

pustoší
a ničí sám seba.
Pretože sa zrodil
zo svojej Pozemskej Matky,
je s ňou jedno
a všetko čo robí svojej
Matke, to dokonca robí
aj sám sebe.“
„Kedysi dávno,
pred Veľkou Potopou,
Velikáni
kráčali po Zemi
a obrovské stromy,
dokonca také, ktoré dnes
nie sú viac než legenda,
boli ich domovom
a ich kráľovstvom.
Žili mnoho
generácií,
pretože jedli zo stola
Pozemskej Matky
a spali v náručí
Nebeského Otca
a nepoznali choroby,
starobu ani smrť.
Synom Človeka
zanechali všetku
slávu svojich kráľovstiev,
dokonca i
skryté poznanie
Stromu Života,
ktorý stojí uprostred
Večného Mora.
Ale oči
Synov Človeka
boli oslepené
víziami Satana
a sľubmi moci,
dokonca moci,
ktorá víťazí
silou a krvou.
A potom
Syn Človeka
prerušil zlaté vlákna,
ktoré ho spájali
s jeho Pozemskou Matkou
a jeho Nebeským Otcem,
vystúpil zo
Svätého Toku Života,
v ktorom jeho telo,

myšlienky a pocity
 boli jedno so Zákonom
 a začal používať
 len svoje vlastné myšlienky,
 svoje vlastné pocity
 a svoje vlastné skutky,
 vytvoriac stovky zákonov
 tam, kde predtým bol
 len Jeden.“
 „A tak sa sami vyhnali
 Synovia Človeka
 do vyhnanstva
 zo svojho domova
 a od tej doby
 majú zmätok za svojimi
 kamennými stenami,
 nepočujúc pieseň
 vetra vo vysokých stromoch
 lesa
 za ich mestami.“
 „V pravde vám hovorím,
 Kniha Prírody
 je Svätý Zvitok
 a ak by sa mali
 Synovia Človeka
 zachrániť a nájsť
 večný život,
 naučte ich,
 ako znovu čítať
 zo živých stránok
 Pozemskej Matky.
 Pretože vo všetkom,
 čo je živé,
 je tento zákon vpísaný.
 Je vpísaný do trávy,
 stromov, riek,
 pohorí,
 do nebeských vtákov,
 do morských rýb
 a najviac
 do Syna Človeka.
 Len ak sa navráti
 do lona
 svojej Pozemskej Matky,
 potom nájde
 večný život
 a Prúd Života,
 ktorý vedie
 k jeho Nebeskému Otcovi.
 Len potom

sa temná vzia
 budúcnosti
 nestane skutočnosťou.“
 „Takto
 sa preto modlite
 k vášmu Nebeskému Otcovi,
 keď je poludňajšie slnko
 vysoko: ‚Otče náš,
 ktorý si na Nebesiach, zošli
 na všetkých Synov Človeka
 svojho anjela Mieru
 a zošli do kráľovstva
 našej Pozemskej Matky
 anjela radosti, aby
 mohli byť naše srdcia plné
 spevu a radosti,
 ako sa tisneme v náručí
 našej Matky.‘“
 „Nakoniec
 má Syn Človeka
 hľadať mier
 s kráľovstvom svojho
 Nebeského Otca.
 Veru, Syn Človeka
 je jedine zrodený
 zo semena svojho otca
 a tela svojej matky,
 aby mohol
 nájsť svoje skutočné
 dedičstvo a konečne spoznať,
 že je Synom Kráľa.“
 „Nebeský Otec
 je Jediným Zákomom,
 ktorý utvára hviezdy,
 slnko, svetlo
 a temnotu,
 i Svätý Zákon
 v našich dušiach.
 Je všade
 a neexistuje nič,
 v čom nie je.
 Všetko v našom chápaní,
 a všetko, čo nepoznáme,
 všetko je riadené Zákomom.
 Opadávanie listov,
 tok riek,
 spev hmyzu v noci,
 všetko to je ovládané
 Zákomom.“
 „V ríši nášho

Nebeského Otca
 je mnoho príbytkov
 a mnohé sú
 skryté veci, o ktorých
 ešte nemôžete vedieť.
 V pravde vám hovorím,
 kráľovstvo nášho
 Nebeského Otca
 je obrovské, také obrovské,
 že žiaden človek nemôže
 poznať jeho hranice,
 lebo tam žiadne neexistujú.
 Predsa však celé
 jeho kráľovstvo
 možno nájsť
 v najmenej kvapke
 rosy na divom kvete
 alebo vo voni
 čerstvo pokosenej trávy
 na poliach
 pod letným slnkom.
 Veru, neexistujú slová,
 ktorými možno opísať
 kráľovstvo Nebeského Otca.“
 „Vskutku slávne
 je dedičstvo
 Syna Človeka,
 lebo len jemu
 je dané vstúpiť
 do Prúdu Života,
 ktorý ho vedie do kráľovstva
 jeho Nebeského Otca.
 Ale najskôr musí
 hľadať a nájsť mier
 so svojím telom,
 so svojimi myšlienkami,
 so svojimi pocitmi,
 so Synmi Človeka,
 so svätým poznaním
 a s kráľovstvom
 Pozemskej matky.
 Pretože v pravde vám
 hovorím, toto je plavidlo,
 ktoré poniesie Syna Človeka
 na Prúde Života
 k jeho Nebeskému Otcovi.
 Musí mať mier,
 ktorý je sedemnásobný
 predtým, než môže spoznať
 jediný mier, ktorý

je nad pochopenie,
dokonca aj
Nebeského Otca.“
„Takto
sa preto modlite
k vášmu Nebeskému Otcovi,
keď je poludňajšie slnko
vysoko: ,Otče náš,
ktorý si na Nebesiach, zošli
na všetkých Synov Človeka
svojho anjela Mieru
a pošli do svojho kráľovstva,
naš Nebeský otče,
svojho anjela
Večného Života,
aby sme sa mohli
vzniest' nad hviezdy
a žili naveky.““
A potom
bol Staršina ticho
a veľké ticho
prechádzalo na Bratov
a nikto si neprial
hovoriť.
Tiene
neskorého popoludnia
sa hrali na rieke,
tichej a striebristej ako sklo
a na tmavnej oblohe
bolo možné slabo vidieť
filigránsky polkruh
mesiaca mieru.
A veľký mier
Nebeského Otca
zavinul všetkých
do večnej lásky.